

222. Og det var Mester Ole Vind.

(Ole Vind.)

Risoluto.

Jørgen Malling.

1 Og det var Mester O - le Vind alt med den skar-pe Tun - ge, med

Aan-dens Sværd han trængte ind paa gamle og paa un-ge; det trængte ind til

Marv og Ben, og ram-te det en Hjer-te - sten, da maatte Øk-sen klin-ge.

2. De Hofmænd ginge spodske ind
alt paa de høje Stole,
og dobbelt ivrig udi Sind
da prækede Hr. Ole;
han præked om de bløde Skind,
hvori sig Daarer svøbe ind,
kom Mænd i Kongers Gaarde!:

3. „Jo der,“ saa faldt hans hvasse Ord,
„der skal man Kristne finde;
ja, kristne Folk om Drikkebord
med Kande, Krus og Kvinde,
og saa Guds Ord i Hyldekrog,
hvor bundet hardt i Spændebog
det ligger som en Fange!:

4. For Felix vel Sankt Povel kom
at stande mange Gange;
men hed det: Kyskhed, Lov og Dom,
saa blev vor Felix bange,
saa hed det: Gaa kun du dit Skud,
jeg har saa travlt, du skal faa Bud,
naar jeg faar bedre Stunder!:

5. Ja vist, Guds Ord skal nok faa Bud,
naar høfligt det vil være
og strege ind det sjette Bud,
det er saa tungt at lære.
Ja, derfor blev Herodes vred
paa Døberen, den Høflighed
Guds Ord kan aldrig lære!:

6. Og der kom Bud fra Kongens Gaard,
(nu gælder det, Hr. Ole.
Et dygtigt Tak for sidst I faar
nok fra de høje Stole).
Og der han kom for Kongen ind,
da hed det: „Mester Ole Vind!
Hvorom er det, I præker?“:

7. „Om, hvad der i min Bibel staar,
om, hvad der sker paa Jorden!“
„Hvad præked I da om i Gaar?
I slog jo ned som Torden!“—
„Om, hvad der i min Bibel staar,
om Synderne i Kongens Gaard!“—
„Den Præken gad jeg høre.“:

8. Hr. Ole holdt sin Præken om,
saa brændende i Aanden,
og der han hardt ved Amen kom,
han slog til Lyd med Haanden:
„Det var, Guds Død, de samme Ord
om Løgn og Leflen, Drik og Hor
:som i vor Frue Kirke!“ :

9. Og der kom Bud fra Kongens Gaard,
(nu gælder det, Hr. Ole!
Et dygtigt Tak for sidst I faar
nok fra de høje Stole).
Og der han kom for Kongen ind:
„God Dag, vor Præst! Nu Mester Vind!
:Nu skal Guds Ord til Hove.“ :

10. „Nej, ellers Tak, højbaarne Drot!
Det gør slet ingen Gode,
jeg siger sandt og har Kalot,
men ingen Hofmandsnode;
man har for Ordsprog her til Lands:
hvad vilde Spurv i Tranedans
:og Ugle mellem Krager!“ :

11. Men det var fjerde Kristian,
og nu tog han til Orde:
„I er en dygtig Præstemand
og præked, som I burde;
de Hofmandsnoder le vi ad,
tag tre Kalotter, om I gad,
:og Sandhed vil vi høre.“ :

N. F. S. Grundtvig.

223. Og hør, du liden Gangerpilt.

(Tavlebordet.)

Dansk Folkemelodi.

Allegretto.

1. „Og hør, du li-den Gangerpilt, leg Tav-le-bord med mig!“ Jeg ha-ver in-tet røden Guld at

sæt-te op mod dig!“ For-di de spil-le-de, for-di de spille-de Guld-terning.

2. „Sæt du kun op din Kjortel graa
og dertil dine Sko,
min Haand jeg sætter op mod dig
og saa dertil min Tro.“

3. Saa let ad Tavlebordet hen
den røde Terning randt,
alt tabte hun den Jomfru fin,
den Ungersvend han vandt.

4. Skøn Jomfru staar i højen Bur,
slaar ud sit fagre Haar:
„Gud naade mig for Gangerpilt,
jeg vandt mig udi Aar!“

5. Den Ungersvend i Gaarden staar
og støtter sig til Sværd:
„Jeg er den bedste Kongesøn,
og vel er jeg dig værd.“

6. Da sagde hun, den Jomfru fin,
i Hjertet var hun fri:
„Og al den Stund, du vandt fra mig,
jeg giver dig min Tro.“
Fordi de spillede, fordi de spillede Guldterning.

Efter Folkesangen af H. Hertz.